चन्दनादपि संभूतो दहत्येव हुताशनः ।
विशिष्टकुलजातो ऽपि यः खलः खल एव सः ॥ १७० ॥

चन्द्र स्वैरं विहर गगने प्रेयसी नम्रवक्त्रा
उच्चैश्चोक्तिं कुरु पिक वने मौनवृत्तिर्यदेषा ।
5 नीलाम्भोज प्रसर सहसा मुद्रितान्तीयमस्ति
युष्मद्भाग्यं फलितमधुना यद्गृहीतो ऽद्य मानः ॥ १७१ ॥

चलत्येकेन पादेन तिष्ठत्येकेन बुद्धिमान् ।
नासमीक्ष्य परं स्थानं पूर्वमायतनं त्यजेत् ॥ १७२ ॥

चिता चिन्ता द्वयोर्मध्ये चिन्ता नाम गरीयसी ।
10 चिता दहति निर्जीवं चिन्ता प्राणयुतं वपुः ॥ १७३ ॥

चित्रं नृपद्विषाः पूतमूर्तयः कीर्तिनिर्करैः ।
भवन्ति व्यसनासक्तिपांसुस्नानमलीमसाः ॥ १७४ ॥

चिरं जीवन्ति निःस्नेहाः पृथिव्यां वालुकादयः ।
सस्नेहा यत्र पीड्यन्ते केवलं तिलसर्षपाः ॥ १७५ ॥

15 छिन्नो ऽपि रोहति तरुः क्षीणो ऽप्युपचीयते पुनश्चन्द्रः ।
इति विमृशन्तः सन्तः संतप्यन्ते न विधुरेषु ॥ १७६ ॥

जये धरित्र्याः पुरमेव सारं पुरे गृहं सद्मनि चैकदेशः ।
तत्रापि शय्या शयने वरस्त्री रत्नोज्ज्वला राज्यसुखस्य सारम् ॥ १७७ ॥

जरामृत्यू हि भूतानां खादितारौ वृकाविव ।
20 बलिनां दुर्बलानां च ह्रस्वानां महतामपि ॥ १७८ ॥

जलधर निर्लज्जस्त्वं यन्मां दयितस्य वेश्म गच्छन्तीम् ।
स्तनितेन भीषयित्वा धाराहस्तैः परामृशसि ॥ १७९ ॥

जाड्यं ह्रीमति गण्यते व्रतरुचौ दम्भः शुचौ कैतवं
शूरे निर्घृणता मुनौ विमतिता दैन्यं प्रियालापिनि ।
25 तेजस्विन्यवलिप्तता मुखरता वक्तर्यशक्तिः स्थिरे
तत्को नाम गुणो भवेत्सुगुणिनां यो दुर्जनैर्नाङ्कितः ॥ १८० ॥

जातिस्मराणि नेत्राणि जानन्ति प्रियमप्रियम् ।
प्रियं दृष्ट्वा विकसन्ति संकुचन्त्यप्रिये जने ॥ १८१ ॥

जीर्णमन्नं प्रशंसन्ति भार्यां च गतयौवनाम् ।
30 शूरं विजितसंग्रामं गतपारं तपस्विनम् ॥ १८२ ॥

जीर्यन्ति जीर्यतः केशा दन्ता जीर्यन्ति जीर्यतः ।
चक्षुःश्रोत्रे च जीर्येते तृष्णैका न तु जीर्यते ॥ १८३ ॥